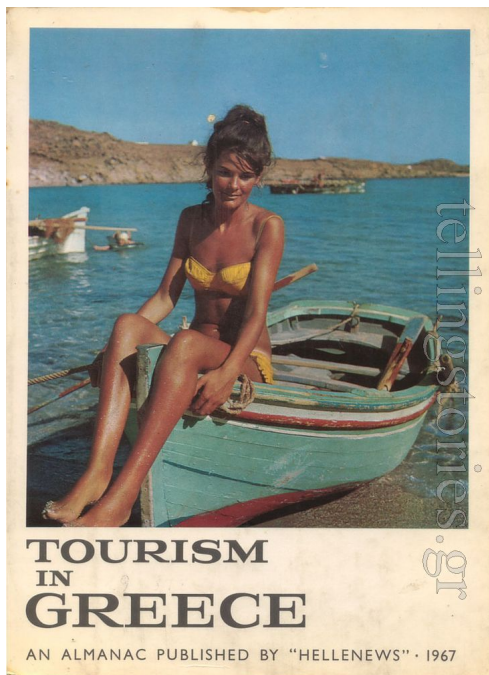

Τυπωμένη από τον Δεκέμβρη του '66, η αγγλόφωνη ετήσια έκδοση της Hellenews LTD με τίτλο «Tourism in Greece – 1967». Ήταν η έβδομη, κατά σειρά, καθώς η πρώτη τη είχε κυκλοφορήσει το '61. Σκοπός της ιδιωτικής αυτής πρωτοβουλίας, να υπενθυμίσω ότι η Hellenews ήταν εταιρεία που ανάμεσα στις άλλες δραστηριότητες της, εξέδιδε την οικονομική εφημερίδα «Εξπρές» και το αυτοκινητικό περιοδικό «auto – ΕΞΠΡΕΣ», ήταν η προβολή του Ελληνικού Τουρισμού.

Η έκδοση απευθυνόταν τόσο στους επαγγελματίες του χώρου, που την χρησιμοποιούσαν ως εργαλείο, όσο και στους αλλοδαπούς επισκέπτες για τους οποίους αποτελούσε ένα σημαντικό βοήθημα.

Το έγχρωμο εξώφυλλο κοσμούσε η παρουσία μιας λιγνής, νόστιμης μελαχρινής, πάνω σε φαρόβαρκα. Μια καθ' όλα μίνιμαλ, αντικορφορμιστική εικόνα, που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την σύγχρονη παρέλαση της ευτελούς πολυτέλειας. Στο ίδιο ύφος, περιστρέφονται και οι υπόλοιπες 218 μαυρόασπρες σελίδες, διακοσμημένες ενίοτε από το πενάκι και την ευαισθησία του Μίνωα Αργυράκη.

Στο περιεχόμενό τους δεσπόζουν οι πληροφορίες για την Ελλάδα κατά διαμέρισμα, με πλούσιο φωτογραφικό υλικό και πολλές λεπτομέρειες, κάθε είδους αφηγήσεις, όπως και ρεπορτάζ για τα καλλιτεχνικά δρώμενα, τα πολιτιστικά γεγονότα, μα και τις παραδόσεις,

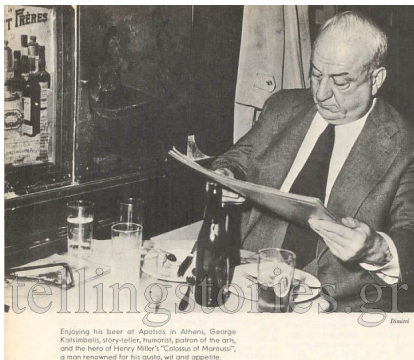
τα ήθη και τα έθιμα.

Πενήντα χρόνια από τότε, η έκδοση αυτή μας θυμίζει μια Ελλάδα που δεν υπάρχει πια. Σε μια περίοδο που προσπαθούσε να πάρει πραγματικές ανάσες μετά τον τόσο τραυματικό Εμφύλιο, τότε, που ήρθε το στρατιωτικό πραξικόπημα να την γυρίσει πάλι πίσω στο κλίμα των πρώτων χρόνων της δεκαετίας του '50.

Είναι η εποχή που τα Ελληνόπουλα φορούσαν ελβιέλες, πίνανε tam – tam, τα big mac δεν τα γνώριζαν και οι μπακάληδες δεν είχαν προϊόντα με ημερομηνία λήξης. Υπήρχαν περισσότερα θερινά σινεμά, κανένα μούλτιπλεξ, και για να μην πλέουμε αμέριμνοι στην θάλασσα της νοσταλγίας, πολλές φτωχογειτονιές πολεμούσαν να αποκτήσουν δίκτυο αποχέτευσης.

Ωστόσο, η δύση, ερχόταν κατά πάνω μας. Με τις μουσικές της, τα φώτα της, τις επενδύσεις της, με όλα τα όμορφα και τα αταίριαστά της και φυσικά με τους τουρίστες της. Έτσι αρχίσανε να σηκώνονται ασύμμετρα μεγάλα ξενοδοχειακά συγκροτήματα και να συντελείτε μια ανάπτυξη συχνά εκτός Ελληνικού μέτρου.

Ήταν η αρχή του τέλους μια άλλης Ελλάδας. Δεν θα ήταν σύντομο και θα συνέβαινε τόσο προοδευτικά, τόσο γλυκά ώστε να μην μπορούσαμε να το αποτρέψουμε.

Σε αυτή την πρώτη ενότητα, διότι το επόμενο 48ωρο έπεται και δεύτερη, πέρα από το εξώφυλλο, φιλοξενείται και μια εικόνα του Γιώργου Κατσίμπαλη στου Απότπου. Απών, από το 1978 ο, και κολοσσός του Αμαρουσίου αποκαλούμενος, έλληνας διανοούμενος. Ανάμνηση μόνον, και το φημισμένο Αθηναϊκό ουζερί, που έκλεισε τον κύκλο του 19 χρόνια μετά τον θάνατο του Κατσίμπαλη, το 1997. Θύμα και αυτό της άμετρης ανάπτυξης και μιας Αθήνας που επιδίωκε να πνίξει τις κότες που γεννούσαν χρυσά αυγά, με την προσδοκία ότι έτσι θα έβρισκε ακόμα ευκολότερα, περισσότερο, πλούτο.

THE ELEGANCE...

OF A SHIP'S LOUNGE

is only part of the enjoyment of a Mediterranean voyage by

t.s. **CYNTHIA** t.s. **ISTHMIA**

WEEKLY SAILINGS

MARSEILLES - GENOA - NAPLES - PIRAEUS - ALEXAND
PORT SAID - BEIRUT AND VICE VERSA

